

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei ; 6 luni 15 lei ; 3 luni 8 lei.
In Districte : 1 an 36 lei ; 6 luni 18 lei ; 3 luni 10 lei.
In Străinătate : 1 an 48 lei ; 6 luni 24 lei ; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, Pasajul Român, Nr. 3 bis, București ; și la corespondenții ziarului din județe.
In Hamburg : La Adolf Steiner, Gänsemarkt, 58, Biroul central de anunțuri pentru Germania.
Pentru Franța, Anglia, Austro-Ungaria și Italia : Se va adresa la AGENȚIA LIBRE, Paris, 50, rue de Notre-Dame-des-Victoires (place de la Bourse).

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV 30 bani.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Serisoriile nefranțate se refuză. — Articollii nepublicați nu se înapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

SCIRI TELEGRAFICE

DIN ZIARLE STRĂINE.

Kazanlic, 17 August.

Prințul a adresat o telegramă către un amic al răposatului său părinte, în care zice : «Vă sint recunoscător și sint fericit că v'am urmat sfatul de a pleca neîntârziat în Bulgaria. Oamenii aici sunt foarte cum se cade».

Petersburg, 17 August.

Journal de St. Petersburg, care pretinde a ști, că consilierul Onou ar fi comunicat Porții protestul Rusiei contra alegerii prințului de Coburg și a sosirii lui în Bulgaria, scrie :

Era cu neputință a lăsa să subsiste pre-textul, în dosul căruia s'a ascuns prințul în circulara sa, cu care a anunțat plecarea sa în Bulgaria. Dacă el a putut susține, că obiecțiunile de până acum n'au privit persoana sa, ci ilegalitatea actului, prin care s'a crezut chemat la domnia Bulgariei, precum și adunarea națională, de la care a emanat acel act, atunci e cu totul evident, că din ziua, în care i-a plăcut prințului să dea ascultare mai bucuroș sfaturilor emisarilor bulgari, de cât celor ale tuturor Puterilor, persoana sa a încetat de a mai fi în afară de cesiune și de răspundere. Aventura în care s'a aruncat, și violarea flagrantă a dreptului Puterilor, comisă de dînsul, cad numai în sarcina sa».

Cu privire la depeșa din Constantinopol, care a constat, că Poarta dorește să cunoască avizurile Puterilor asupra mijloacelor pentru rezolvarea dificultăților create printr-o asemenea întreprindere, aceeași foare zice :

«Ni se pare că nici o putere, precum nici Rusia, nu poate admite ca valabilă alegerea prințului Ferdinand, mai ales legalitatea luării în posesiune a domniei în Bulgaria, că prin urmare nici una din ele nu va aproba aceasta violare manifestă a tratatului din Berlin și că aci e și se căuta punctul de plecare al sfatului cerut de Poartă» — Apoi ziarul adaugă : «E important a se repeta și a nu perde din vedere, că întreprinderea prințului de Coburg nu numai că nu se reazămă pe nici un fel de titlu de drept, ci din toate punctele de vedere este o violare îndrăzneală a dreptului european și a drepturilor Puterilor, după cum acestea au fost stipulate de tratatul din Berlin. Oare în fine, dacă Puterilor le-ar plăcea să aprobe această violare în împrejurări ce le-am amintit, se poate presupune, că Rusia se va crede singură obligată a apăra ceea ce ar mai rămânea din acel tratat ?»

Londra, 17 August.

O depeșă din Zanzibar către oficiul de externe anunță, că se consideră de sigură moartea lui Stanley ; el a fost părăsit de tovarășii și omorât de indigeni.

Petersburg, 16 August.

De cât va timp se face, în mod neobservat, o reducere destul de mare a efectivului mai al tuturor armelor din ostirea rusească și în special se acordă lesne cererile de concedii ale ofițerilor și soldaților din armata activă. Din contra, acum se vor începe lucrările de fortificație în guvernământul Podolia, mai ales la Luck și Kowno, după programa stabilită nu de mult de corpul de geniu ; s'au început să se construiască patru casarme mari la Holesow, aproape de localitățile sus menționate

Petersburg, 17 August.

La Petersburg au sosit în zilele acestea trei ofițeri turcești, unul din infanterie, altul din cavalerie și a treilea din artilerie, spre a învăța limba rusească. Toți trei ofițerii sunt încă tineri și sunt foarte instruiți. Acum ei sunt la Krasnoe-Selo și asistă cu mare interes la revistele și manevrele militare.

Paris, 17 August.

Imposibil, ce are de gând guvernul să'l perceapă de la străini, are o tendință curat economică și se îndreptăză în prima linie contra lucrătorilor belgieni, care imigrează neconștient în departamentele de nord și al caror număr se evaluiază ca la 400,000, precum și contra Italianilor stabiliți în Alpii maritimi și în Provence, al căror număr e ca de 250,000. Ei fac lucră-

torilor indigeni o concurență apăsătoare mai cu seamă pentru că sunt scutiți de armată. E probabil că guvernul va propune Camerelor drept remediu, în prima linie, înlesnirea naturalisării ; dar se mai poate să propue și perceperea unei taxe mici, corespunzătoare celei pentru oamenii neapliți de serviciu militar.

Constantinopol, 17 August.

În zilele trecute un incendiu teribil a distrus 1200 case la Scutari pe Bosfor. Casele au fost mai toate de lemn, în cartierul greco-armean.

Biserica greacă și cea armeană au ars ; nu se spune dacă au fost sau ba accidente de persoane.

SERVICIUL TELEGRAFIC AL «ROMÂNIEI LIBERE».

(Depeșa plecată la 6 ore 45 dimineața și remisă la 5 ore seara.)

Petersburg, 19 August.

Vorbind de articolul Germaniei de Nord relativ la principiile de Coburg, Jurnalul de St. Petersburg zice că se speră că toate puterile se vor pronunța în același mod asupra principelui care înaintează nu cu hotărâre ci șovăind pe calea aventurilor.

Moscova, 19 August

Gazeta de Moscova reclamă interveniri energice în privința Bulgariei.

Gazeta cere ca Turcia să fie făcută responsabilă pentru violarea tratatului de Berlin de către principele de Coburg.

Ea invită pe țară de a ordona ocuparea imediată a orașelor Trebizonda și Erzerum.

Balbesberg, 19 August.

Ieri cu ocaziunea aniversării nașterii împăratului Franz Josef, un prânz de gală a fost oferit la reședința imperială. Impărăteasa Germaniei a ridicat un toast în sănătatea împăratului Austriei.

Împăratul Wilhelm este puțin indispus.

Peșta, 19 August.

Ieri mai multe banchete s'au dat aici în onoarea împăratului Franz Josef ; un prânz de gală s'a dat la contele Tiza, președintele Consiliului de miniștri.

Paris, 19 August.

În discursul pe care l-a rostit la banchetul fabricanților de jucării, d. Rouvier, președintele Consiliului, nu s'a ocupat decât foarte puțin de cesiunea politică.

(Agence Libre).

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

București, 8 August 1887.

În multe rânduri, atât în aceste coloane cât și în Parlament, am căutat a dovedi că, în țara noastră, nu există adevărate partide politice, ci numai niște grupări împrejurul unor persoane (patroni cu clienții lor), și că, pentru intrarea într-o viață politică normală, este de neapărată trebuință ca, pe ruinele vechilor formațiuni, să se închiege partide moderne, cu programe lămurite, cari să legitimeze ființa lor distinctă.

Păreră noastră a întâlnit o contradicție de frază din partea celor cari confundă gruparea împrejurul unei persoane cu partidul politic, și pedice țării din partea lor la intrarea într-o stare normală, dictată de rațiune și de interesele țării.

Nu mai în organele, neatârmate de nici o grupare politică existentă, întâlnim, cu privire la această cesiune, o potrivire de idei. Așa bunioară, Lupta de la 31 Iulie, afirmă sub iscălitura d-lui G. Panu, următorul lucru :

Ei merg mai departe și zic că, cu toată existența a nu mai știu câte grupuri, la noi, în realitate, există unul singur, în care guvern, opoziție, conservatori, liberali, pot perfect încăpea.

Iar l'Indépendance Roumaine,

din aceeași zi, afirmă în primul său București :

Adevărul este, că nu există în România partide neted definite și cari să poată fi cuprinse în numirile inventate în alte țări pentru situații politice cu totul diferite.

Toate cele-alte organe sunt de păreri contrarii, dar fără a avea temeieri serioase, și anume :

organele guvernamentale afirmă existența unui partid național-liberal, dar tăgăduesc existența unui partid conservator ;

organele opozițiunii-unite afirmă existența unui partid conservator-liberal, dar tăgăduesc existența partidului național-liberal.

Așa de mare este confuziunea, în agitația noastră politică, încât cei mai mulți nici nu bănuiesc cari sunt caracterile distinctive ale partidelor, nici nu știu dacă avem sau nu avem partide politice în adevăratul înțeles al cuvântului.

În acord cu cele două organe menționate, noi credem că nu există nici partid liberal, nici partid conservator în România, ci există o colectivitate guvernamentală fără principie, care exercitează o stăpânire de fapt asupra țării, după cum există și o colectivitate opozițională, care luptă să ia locul celei de la cârmă, cu singura făgăduială că are să guverneze mai bine. Indivizi, cari să profeseze liberalismul, precum și indivizi, cari să profeseze conservatismul, se găsesc în țară chiar pentru diferitele nuanțe ale unuia sau ale celuilalt. Unii dintr'ei sunt unii împrejurul câtorva idei și constituiesc astfel simburii viitoarelor formațiuni politice. Dar partide întinse, cu programe lămurite, cari să dea lupta împrejurul unor idei deosebite de Stat, nu există acum în România. Mai puțin încă cei de la putere merită numele de liberali-naționali, și cei din opozițiune titlatura de conservatori-liberali. Și unii și alții se agită, nu atât pentru realizarea unor idei de organizare a Statului, cât pentru conservarea or asaltarea puterii.

Ce fel de liberali pot fi oamenii, cari se împotrivesc la emanciparea individului de sub presiunea puterii centrale și cari contestă adversarilor din luptă dreptul la protecțiunea legilor ?

Ce fel de conservatori pot fi oamenii, cari nu vreau a recunoaște o ordine stabilită, cari într'un moment părăsesc lupta legală și caută a ajunge la putere prin revoluționarea stradei ?

**

Fără îndoială că caracterizarea bine lămurită a partidelor, la noi este greu de făcut, din cauză că deosebirile în isvorăsc din afară din Constituțiune, ci trebuie făcut în lăuntrul uneia și aceleiași Constituțiuni de către toți acceptată.

În Franța partidele se caracterizează prin deosebiri fundamentale în privința însăși a formei de guvern. Acolo înțelegi mai curând deosebirea dintre un bonapartist, un orleanist, un legitimist, și un republican, decât deosbirile dintre deosebitele nuanțe republicane. Pentru a-ți putea reprezenta nuanțele republicane în personalitatea lor distinctă, trebuie să studiezi programa fie-cărei nuanțe, căci

acolo există programe, în cari și tendințele și soluțiunile cător-va cesiuni fundamentale sunt clar manifestate.

La noi, și este o fericire pentru ordinea de Stat, nu există o luptă afară din Constituțiune. Toți suntem monarhiști, toți am primit principiile unui regim reprezentativ ale cărui puteri isvorăsc de la națiune, toți am acceptat călăuză uneia și aceleiași Constituțiuni întru organizarea Statului nostru.

Până la proclamarea regalității de către însăși vechia Stângă, care până la un timp se arătase antidinastică și cam anarchistă, conservatorii reprezentau în Stat principiul monarhic cu Dinastia ce și-a dat-o țara la 1866 [și simțimentul accentuat de ordine. Decând însă vechia Stângă a părăsit atmosfera turbulentă, și făcând omagii vechilor conservatori, s'a afirmat tot atât de monarhică și de dinastică ca și Dreapta, ha încă a căutat să consolideze acest principiu în Stat și să confirme o politică de ordine, — de atunci vechile deosebiri dintre liberali și dintre conservatori s'au șters, toți au intrat într'o masă, unde nici unii nici alții n'au căutat să și afirme, prin principie de organizare a Statului, personalitatea lor distinctă, și nu au dat o organizare de partid acestei personalități politice. De atunci începe confuziunea, care a crescut considerabil apoi prin luptele iritate ale zilei, lupte fără busolă, hrănite de ură și de răsbunări. De atunci, în svircolirile noastre, par-că mergem către o stare de lucruri, unde ideile sunt înlocuite prin fraze, unde principiile sunt înlocuite prin patroni, unde formațiunile sănătoase politice sunt înlocuite prin conglomeraturi artificiale.

Or-cât se vor sili unii confrăți ai noștri să tăgăduiască confuziunea intelectuală, în care se agită viața noastră politică, nu vor isbuși să convingă decât poate pe cei ce nu înțeleg ce vrea să zică un partid politic. Atât noi, cât și Lupta, cât și l'Indépendance Roumaine, suntem gata a le dovedi, că nu există în țara românească partide politice.

Această situațiune trebui-va oare să ne satisfacă ?

Fi-va oare în folosul statului român perpetuarea acestor deprinderi de viață politică ?

Nu este oare cu puțință ca, în lăuntrul Constituțiunii noastre, să se formeze partide, cu vederi deosebite și caracteristice, așa încât țara să știe pe fie-care ce voește și cum înțelege conducerea Statului ?

Și dacă acest fapt este necesar pentru educațiunea politică a poporului și pentru mersul normal al Statului, cari putea-vor fi la noi, în lăuntrul Constituțiunii, ideile principale cari ar legitima ființa deosebită de partid a stratelor ce fac politică ?

Iată o sumă de cesiuni pe cari le supunem meditațiunii celor pe cari ei interesează cesiunea partidelor și programelor, și asupra cărora vom reedita părerile noastre.

CRONICA ZILEI

Ieri, din cauza vântului ce a bătut mai toată ziua, se intrupeseră câte-va linii telegrafice, dar au fost repede restabile.

Prefectul jud. Valcea, d. Simplescu, e în București de două zile.

La banchetul coloniei austro-ungare pentru aniversarea nașterii împăratului a luat parte și d. Busch, ministrul plenipotențiar al Germaniei.

O parte a coloniei austro-ungare din Capitală a sărbătorit aniversarea nașterii împăratului și rege Franz Joseph la hotel de France ; cea mai mare parte însă, unde a fost și ministrul plenipotențiar a făcut sărbătoarea în grădina Casinului din strada Academiei.

Deel, cearta nu s'a sfârșit.

Directorul prefecturii poliției din București s'a întors din concedii.

Un incident româno-bulgar s'a produs zilele acestea ; iată, cum relatează Epoca faptul :

Sunt câte-va zile d. Vulco Netcioff, deputat al marelui Sobranie bulgare, a venit cu intențiunea d'a sta câte-va zile și de a tipări într'unul din atelierile tipografice din Capitală un Apel către Puteri, în limba franceză și care avea de scop d'a atrage atențiunea Cabinetelor europene asupra grabnicilor soluțiuni ce trebuie dată crizei bulgare prin intervenirea lor.

După părerea d-lui Netcioff și a numeroaselor Comitete bulgare, a căror delegat este d-sa, alegerea prințului de Coburg, în condițiunile în care s'a făcut, n'ar fi soluțiunea crizei.

Broșura s'a tipărit în atelierul d-lui Eduard Wiegand, succesorul firmei Michăilescu din strada Covaci.

D. Netcioff, mergând spre a și primi exemplarele eșite, a fost arestat și condus la prefectura Poliției. În acest timp un agent polițienesc a secestrat toate exemplarele precum și manuscrisul. Prefectul espune d-lui Netcioff, în termeni foarte politicoși, că guvernul român dacă acordă ospitalitate refugiaților bulgari, o face cu condițiune ca aceștia să nu provoace nici o agitațiune contra guvernului veen. D. Netcioff protestă în modul cel mai pacinic că publicatiunea sa nu este catuși de puțin un apel la rescoală, și că din contra este o cerere respectoasă către Cabinetele europene în favoarea Bulgariei.

Prefectul rămase neînduplecat și refuză categoric restituirea broșurilor secestrate. Mai mult, se angajă a plăti ei însuși speșele tipografiei.

Între acestea prefectul poliției Capitalei, reveni din nou asupra cesiunii ospitalității, arătând frumoasele sentinente ale guvernului român, dar insistă că d. Netcioff ar face bine ca în trei zile să părăsească țara.

Până acum aflarea stă aci.

La 10 Septembrie se va ține licitație la prefectura județului Putna pentru transportul expediției și de călători de la Focșani la Odobești și vice-versa, pe termen de trei ani.

Supra-oferte nu se primesc.

Diracțiunea generală a serviciului sanitar a acordat d-lor farmacisti din țară permisiunea de a vinde medicamentul compus străin numit Weissman's Schlagwasser, cu preț de 10 lei flaconul, preț fixat chiar de fabricant.

La 4 Septembrie se va ține licitațiune la eforia spit. civile pentru condicele și imprimarele volante, necesare stabilimentelor eforiei în cursul anului 1888.

Pentru pâinea și jimbă trebuincioasă bolnavilor din spitalele eforiei în cursul anului 1887—1888 se va ține licitația la 10 Septembrie.

În pădurile Statului, exploatate în regie, Gura-Motrului din jud. Mehedinți, Seaca-Optâșani din jud. Olt, și Priboia din jud. Muscel, se găsesc mari cantități de lemne, de diferite dimensiuni, lucrate la ferestră și din despicătură, precum și doage de la 0,50 până la 3 m. lungime.

Aceste materiale se vând de minister prin directorii acelor exploatare, a căror reședință este la citatele pădurii.

Vinzarea se face prin bună învoială.

D. Simion Guriță, arendașul moșiei Statului Vizantea din județul Putna, a dat ambulanței sanitare, pe tot timpul de o lună cât a staționat în acea localitate, fânul necesar cailor de la acea ambulanță și diverse alte înlesniri; asemenea d. Mendel Posner, proprietarul moșiei Sascut, a dăruit un stâncjen lemne de foc și trei caré pae.

Licitarea pentru darea în întreprindere a construcției tergului acoperit pe piața dintre stratele Popa-Tatu și Berzei, din București s'a amânat pe ziua de 26 August.

SOCIETĂȚILE DE ASIGURARE NEAUTORISATE

D. ministru al comerțului a fost informat că societăți străine de asigurare, fără să fi obținut autorizarea guvernului, fac operațiuni în România, nesocotind cu modul acestor dispoziții de siguranță, dictate de regulamentul asupra societăților anonime.

Pentru a pune capăt acestei situații d. ministru atrage atenția d-lor prefeți ai județelor Brăila și Covurlui (unde s'ar fi ivit asemenea societăți neautorizate) și-i roagă printr'un ordin circular să binevoiască a lua măsurile administrative necesare pentru a împiedeca pe reprezentanții acelor societăți de a mai exercita un mandat, care după legile în vigoare, nu poate avea fină.

„Legea burselor de comerț v'ă da posibilitatea de a realiza acest scop, zice d. ministru în circulara sa. Și într'adevăr conform acestei legi, nimeni nu poate fi mijlocitor de asigurări, dacă pentru localitățile înzestrate cu burse, nu va avea calitatea de mijlocitor oficial, și art. 30 combinat cu 88 din acea lege, prevede pedeapsa prescriasă de art. 207 din codul penal, pentru acel ce și-ar permite să facă asemenea operațiuni.

„Dacă dar, în ce privește județul ce administrați, veți lua măsurile necesare pentru stricta aplicare a acestor prescripțiuni, sunt sigur, d-le prefeți, ca societățile străine de asigurare s'ar vedea puse în imposibilitate de a și mai continua în mod nepermis operațiunile. Aceste societăți n'ar putea, într'adevăr, să întrebunțeze ca reprezentanți ai lor nici pe mijlocitorii oficiali, cari și-ar nesocoti mandatul făcând operațiuni pentru o societate care n'are dreptul a funcționa în țară.

„Cunoașteți în destul, d-le prefeți, riscurile la cari sunt expuși locuitorii acestor țări, incredințându-și afacerile în mâinile unor persoane față cu cari guvernul său particular nu aș putea să asigure angajamentele luate; sunt sigur dar că veți urmări cu strictețe pe oricui reprezentant care ar contracta în comptul unor societăți neautorizate de guvern afaceri de asigurare.

DECRETE

Sunt numiți și transferați:
D. Tasahe Cracoaanu, fost polițai, în funcțiunea de polițai al orașului Neamtu din jud. Neamtu, în locul d-lui Chiriac Manoliu, demisionat. — D. Pavel Zisu, actual ajutor la sub-prefectura plășilor intrunite Marginea-de-Jos-Orașul din jud. Râmnicu-Sărat, în funcțiunea de șef de birou în cancelaria prefecturii aceluși județ, în locul d-lui Nicolae A. Părvulescu, demisionat. — D. Alexandru Georgescu, în funcțiunea de ajutor la sub-prefectura plășilor intrunite Marginea-de-Jos-Orașul din jud. Râmnicu-Sărat, în locul d-lui Pavel Zisu. — D. Ioan Becerescu, actual ajutor la sub-prefectura plășilor intrunite Amara-Ocolu din jud. Dolj, în aceeași calitate la plasa Balta din acel județ, în locul vacant. — D. Alexandru T. Carapanca, în funcțiunea de ajutor la sub-prefectura plășilor intrunite Amara-Ocolu din județul Dolj în locul d-lui Ioan Becerescu.

S'a aprobat vinzarea de veci în corp întreg a moșiei Durnești, din comuna Rînghilești, plasa Stefănești, județul Botoșani, fostă pendinte de Sânta Mitropolie, în întindere ca de 328 hectare, din care ca 19 hectare pădure, asupra d-lui Ioan Christea Goilav cu prețul de lei 88.050.

D. Neron Lupașcu, mare proprietar, este numit în funcțiunea de comisar al guvernului pe lângă casa de credit agricol din județul Vaslui, în locul d-lui N. Christescu.

S'a primit demisia de la armată a locotenentului Ghiteșcu Mihail, de la comandamentul corpului III de armată, pe ziua de 1 August 1887, trecându-se în același timp în cadrele ofițerilor de rezervă al corpului IV de armată.

IN TIRNOVA

După cum se scrie din Tîrnova, când noul Domn bulgar a sosit acolo, toate casele erau decorate cu steaguri, iar ferestrele iluminate. În strada principală l'ășteptau ofițerii garnizoanei și funcționarii precum și o colosală mulțime de popor. Când se zări trenul, răsunară urale însuflețite, care creșeau în măsura în care se apropia trenul. După sosire prințul părăsi trenul și Stambuloff îi prezentă ofițerii și funcționarii. Prințul vorbi foarte călduros despre viitorul țării. I-s'a pus la dispoziție aceeași casă, în care a stat și prințul de Battenberg. După prânz eși prințul pe balconul ce era cu mult gust decorat și se arătă mulțimii ce-l aclama fără întrerupere. În multe locuri oratorii țineau discursuri poporului în favorul principelui.

La 2 c. urmă depunerea jurământului în sala Sobraniei. Acest act a fost precedat de un serviciu divin festiv în catedrală. În sala Sobraniei erau de față preste 450 deputați, între cari și o mulțime de Turci. La 1 oară după amiază aduse un preot evanghelia în sală. Formula de jurământ o ceti bătrânul mitropolit Antim, și principele ridicând trei degete o recită foarte exact. Ministrul Stoilff citi apoi cu voce tremurândă primul manifest al noului principe.

Eată și cuprinsul acestui manifest:

„Noi Ferdinand Ântăul, din mila lui D-zeu și prin voința poporului prinț al Bulgariei!

În sârbătorescul moment, când în marea adunare națională din vechia capitală bulgară depunem jurământul, anunțăm mult iubitelui nostru popor, că noi luăm în mâni guvernul țării și că vom governa conform Constituției noastre spre gloria, mărirea și dezvoltarea ei, în care scop ne vom da toate silințele posibile și vom fi totdeauna gata a ne jertfi viața pentru fericirea ei.

„Urcându-ne pe gloriosul Tron al Țării bulgari, ne ținem de o sfântă datorie, de a mulțumi în modul cel mai sincer bravului popor bulgar pentru încrederea ce ne-a dovedit-o, alegându-ne de principe al Bulgariei, precum și pentru înțeleapta și patriotica sa atitudine în decursul grelelor timpuri, prin cari a trecut țara.

„Mulțumim și regenților și miniștrilor lor pentru conducerea inteligentă și fericită a afacerilor de Stat, prin ceea-ce au putut să scutească independența țării în cele mai critice momente.

„Convinși pe deplin despre aceea, că poporul nostru și brava lui armată vor sta în giurul Tronului nostru și ne vor sprijini întru toate silințele spre fericirea patriei noastre, invocăm binecuvântarea lui D-zeu peste toate faptele noastre.

„Trăiască Bulgaria liberă și independentă!
(Semnat) Ferdinand Ântăul.

Prințul însuși exclamă cuvintele din urmă: *Zivila Bulgaria slobodna i nezavisnima!*

Sobrania s'a disolvat la 15 August. Corpul consular nu a asistat la actul depunerii jurământului.

După ce Toneff invită adunarea a votat regenței mulțumirile națiunii, se prezentă principele Ferdinand și zise: „Vă mulțumesc pentru patriotismul d-voastră; Dumnezeu scutească Bulgaria! Declar marea Sobranie de închisă.“ Între uralele celor de față părăsi principele sala.

Duminecă dimineață a depus garnizona din Sofia pe locul de exercițiu jurământul noului principe în mâinile mitropolitului Clement.

Regența și ministerul vor demisiona și după sosirea principelui în Sofia se va forma noul cabinet.

Conferințele învățătorilor din județul Ilfov

Pentru că sunt învățător, și încă învățător bătrân, mi-a plăcut tot-d'una să mă interez de starea și progresul învățătorilor noștri. Și ca să am cunoștințe adevărate despre dinșii nu arare ori am călătorit prin diferite comune, vizitând școlile și tot ce găseam mai de însemnat prin sate, conversând cu învățătorii și când mi se dedea ocaziune nu lipsiam de la conferințele lor. Astfel mi-am putut forma o idee clară de ceea ce au fost învățătorii noștri în trecut, mai nainte d'ă avea școlăle normale și ceea ce sunt azi.

Progresul ce s'a făcut de învățătorii și învățătoarele noastre rurale în timp de vr'o 10 15 ani încoace, pot spune că este mare.

În zilele acestea am asistat la câte-va ședințe învățătoresci ținute în una din salele universității din Capitală și am constatat cu mulțumire, că învățătorii și învățătoarele, toți având o înțelegere bună și răspunsivă de mulțumitor, ba unii și unele chiar admirabil la lecțiunile ce li se fac. Zic lecțiunile, căci, după cât am ob-

servat, nu se pot numi ședințe libere, de oare-ce li se fac întrebări întocmai ca la școlari. Bune și instructive sunt și acestea, dar s'ar mi permită stimații și foarte zeloși domni inspector Vitzu și revizor Lupu Antonescu, cari conduc aceste conferințe, a'mi arăta ei, în care scop ne vom da toate silințele posibile și vom fi totdeauna gata a ne jertfi viața pentru fericirea ei.

„Urcându-ne pe gloriosul Tron al Țării bulgari, ne ținem de o sfântă datorie, de a mulțumi în modul cel mai sincer bravului popor bulgar pentru încrederea ce ne-a dovedit-o, alegându-ne de principe al Bulgariei, precum și pentru înțeleapta și patriotica sa atitudine în decursul grelelor timpuri, prin cari a trecut țara.

„Urcându-ne pe gloriosul Tron al Țării bulgari, ne ținem de o sfântă datorie, de a mulțumi în modul cel mai sincer bravului popor bulgar pentru încrederea ce ne-a dovedit-o, alegându-ne de principe al Bulgariei, precum și pentru înțeleapta și patriotica sa atitudine în decursul grelelor timpuri, prin cari a trecut țara.

„Urcându-ne pe gloriosul Tron al Țării bulgari, ne ținem de o sfântă datorie, de a mulțumi în modul cel mai sincer bravului popor bulgar pentru încrederea ce ne-a dovedit-o, alegându-ne de principe al Bulgariei, precum și pentru înțeleapta și patriotica sa atitudine în decursul grelelor timpuri, prin cari a trecut țara.

„Urcându-ne pe gloriosul Tron al Țării bulgari, ne ținem de o sfântă datorie, de a mulțumi în modul cel mai sincer bravului popor bulgar pentru încrederea ce ne-a dovedit-o, alegându-ne de principe al Bulgariei, precum și pentru înțeleapta și patriotica sa atitudine în decursul grelelor timpuri, prin cari a trecut țara.

„Urcându-ne pe gloriosul Tron al Țării bulgari, ne ținem de o sfântă datorie, de a mulțumi în modul cel mai sincer bravului popor bulgar pentru încrederea ce ne-a dovedit-o, alegându-ne de principe al Bulgariei, precum și pentru înțeleapta și patriotica sa atitudine în decursul grelelor timpuri, prin cari a trecut țara.

„Urcându-ne pe gloriosul Tron al Țării bulgari, ne ținem de o sfântă datorie, de a mulțumi în modul cel mai sincer bravului popor bulgar pentru încrederea ce ne-a dovedit-o, alegându-ne de principe al Bulgariei, precum și pentru înțeleapta și patriotica sa atitudine în decursul grelelor timpuri, prin cari a trecut țara.

„Urcându-ne pe gloriosul Tron al Țării bulgari, ne ținem de o sfântă datorie, de a mulțumi în modul cel mai sincer bravului popor bulgar pentru încrederea ce ne-a dovedit-o, alegându-ne de principe al Bulgariei, precum și pentru înțeleapta și patriotica sa atitudine în decursul grelelor timpuri, prin cari a trecut țara.

Dacă se procedează așa de trist și nemenește cu bieții școlari, se cuvine oare a urma tot ast-fel și cu învățătorii?

Admiem, că se vor fi aflând căți-va printre învățătorii, cari în cursul anului s'au năcut a se îmbogăți cu cunoștințele necesare chemării lor apostolice. Dar oare descurajându-i face-vor în viitor mai bine? Întru toate curajul este bun.

Chiar și bătrânii trebuie încurajați, căci unde e curajul nu e trândăvie, nici desperare, ci viață fără de sfârșit.

Într'adevăr, că tinerii în avântul inimii lor doresc ca progresul să se facă cu înțelea vântului dacă nu cu a gândului, dar e cunoscut proverbul românesc că: „grăbă strică treaba, și nu grăbiți ca să nu vă poticniți!“

N'ar fi mai bine, mai avantajos și mai frumos a se urma și la conferințele noastre cum se face d. e. în Germania, care astăzi întru toate ne servește de model? Unul dintre învățătorii mai distinși s'arare pe larg în toată libertatea cum face el lecțiunile cu școlarii din gramatică, altul din armetică, altul din geografie etc.

Apoi altul combatându-l s'arare cum ar fi mai bine, stabilind calea cea mai dreaptă și mai netedă ce conduce la un bun rezultat și în fine să se decidă prin majoritatea învățătorilor, a cărui părere să fie primită de toți.

Cu modul acesta cred eu că învățătorii ar profita și s'ar lortifica mult în meseria lor; dar așa după cum se urmează acum, fie sigur ori-cine că învățătorii noștri profită foarte puțin din aceste conferințe, ba unii chiar se intimidază, să descurajiază, și pierd ori-ce speranță de viitor.

U. C. S.

DUELUL

Cu ocaziunea afacerii dintre Boulanger și Ferry ziarul *Gaulois* stabilește diferența ce există între duelul cu ochire și duelul cu comandă.

Duelul cu comandă e mai usitat. Armele, necunoscut de combatanți, se încarcă, după convențiunile speciale, fie de către un armurier în prezența martorilor celor două părți, fie pe teren de unul dintre martorii în prezența celor-l'alți trei martori.

Adversarii își iau locul ce li s'a asignat, apoi li se dau pistoalele în mână. Deordinar se ține arma în jos, brațul întins alungul soldului. Câteodată însă arma se ține în sus, brațul îndoit.

Când martorul, care dirige lupta, s'a asigurat că adversarii țin arma bine în mână, el îl întreabă:

— Sunteți gata?
În urma răspunsului afirmativ al combatanților el comandă:

— Foc!... Unu, doi, trei!
E absolut interzis, sub pedeapsă de felonie, de a ochi sau de a trage înainte de comanda: „Foc!“ și a trage după comanda: „Tre!“.

Ori-cine ar infrânge această regulă ar fi desonorat.

Șapoi, spre a evita ori-ce neînțelegere directorul luptei scandează comanda: „Foc!“ și a trage după comanda: „Tre!“.

La trageri comanda se dă cu o iuteală ce corespunde cam cu țifra 110 a metronomului, cea ce face să se ție comanda într'un spațiu de timp ce de două secunde. Pe teren comanda se dă adese-ori cu o iuteală și mai mare.

Martorii conștiincioși regulează această chestiune în timpul preliminarilor întinerii. Pentru duelul cu ochire nu e decât o comandă:

— Foc!
Ea e tot-d'una precedată de întrebarea:

FOIȚA ROMÂNIEI LIBERE

— 8 August 1887 —

SUB-PREFECTUL

(NOVELA)

(Urmare)

Capul cel alb și rotund al împriecinatăi se zugrăvea pe paginele jehbelor sub-prefectului și resărea între filele de dosar cu acea putere cu care întinștii discul soarelui în toate lucrurile, când ai privit mult la el.

De cunoscut n'o cunoștea, dar cam bănuia el cine să fie. Auzise vorbindu-se de întorcerea proprietarului și a femeiei sale din Paris, de porecla ce-l da lumea numindu-l *strigoiu*, — dar halal de strigoiu cu așa strigoaică! Și avea niște ochi albaștri închiși, ca firurile de liliac când plouă, și o gură activă, surzătoare, din ucelea ce vorbește înainte de a se deschide, și un arc de sprinceană de parcă-l greșise firea puțin mai lung, ca să coprindă în cadrul lui toată mămăea ochiului. Și când introrea și călătătă filă galbenă a dosarului o vedea toată, naltă și mlădioasă ca o o mătură verde, cu mijlocul plâpând și sinul plin și ridicat ușor, ca de un suspin...

Ei, și de geaba schimba dosarul, că în toate tot pe ea o cetea! Ar fi putut să răscolească arhiva întregă, dela unirea Principatelor, și n'ar fi găsit nici o pricină

1) Din *Consoarbi Literare*.

mai trainică la studiu decât pricina cu ochii albaștri. Atunci voi să facă o reacție asupra lui însuși și sună clopotelul...

— Să vie domnu archivar.

Imediat apărui în pragul ușei antica persoană a acestui demnitar, combinată din organe grozav de purtate: ochii stinși, nasul încalcăcat de ochelari, mustățile arse de țigare, obrații lucrați *à jour* de vârsat și vre-o trei vițe de păr cu soseală pe teasta capului tocmai din regiunile occipitale.

— Panaitache, ia dă-mi dosarul tocmelilor agricole.

Aceasta era piesa de rezistență, dedalul, cum s'ar zice, în care se rătăceau toți sub-prefecții.

Se puse el pe cercetat dosarul tocmelilor, dar, hotărât, acesta era un dosar teribil!... Mă rog, dacă de atâtea mari de ani se grămădeau contracte peste contracte... și oamenii nu le executau niciodată... și... erau frate așa de tainici și de farisei ochii aceea, că zău își venea să zică cu poetul:

Sunt umezî înfiorători
De lingușiri, de viclenii.

În vremea asta se întorsese Dumitru vătășelul și cu celălalt tovarăș al său. Sub-prefectul îl chemă numai decât la el.

— D'apoi cum e Dumitru?

— Cum să fie coacănă... bine.

— Ce mai e noțu?

— Ce să fie... bine.

Parcă era afurisit. Nu vrea cu niciun preț să dea în partea vorbeli, și sub-prefectul n'ar fi vrut să-l descoace. Dumitru însă, cu acea temeră a țeranului, care nu vrea niciodată să înceapă el, chiar când

are ceva de spus, așteptă, Sub-prefectul se hotărî.

— Până unde v'ați dus după trăsura?

— Apoi... ia până mai în malu gârlei.

— Atât?

— Ordonată?

— Numai până la gârle? De ce n'ați dus-o până acasă?

— Apoi... ne-a poruncit dumneaei să ne întoarcem: că zicea să nu afle boieru că-l foc de cioban.

Sub-prefectul se legă de vorba vătășelului.

— Măi Dumitru, cum să se fi întâmplat oare să dea cu trăsura pe oaie?

— Ba că se prea poate, mănca-le-ar gălbea de oi; că-i vită proastă boerul: se duce oarbă de mal și n'ai ce-i face.

Ei zic că oile treceau șoseaua deacurmezișii și ele nu se fereș; caii de iuț iuț, ia te mir cum a apucat-o pe vreuna roata și i-a retezat picioarele, că-s plăplânde batăle vina lor...

— Se poate, zise Sub-prefectul pe gânduri. Bine Dumitru, dute.

Capărul de vătășei se duse, și Sub-prefectul, rămas din nou singur, urmă a se gândi eărăși la dansa.

Când eși ca să se ducă acasă, se întâlni în scară cu un om călare, care îi înmână o scrisoare. Doamna Maxențian îi mulțumea pentru serviciul ce i-l făcuse și îi înșoia hani d'afii ciobanului. Scrisoarea era rece și demnă, dar slovele acelea, lungi și cham lenese, aveau parău parfumului mânei care le scrisese. Și urma și un post-scriptum, !... Neînălțurabil!... Inima Sub-prefectului se mișcă mai cu putere la

citirea acestui supliment, care, la drept vorbind, era mai însemnat de cât chiar scrisoarea. În supliment era rugat să completeze cu densa spre a nu afla bărtatul său întâmplarea cu oaia, căci alt-fel era văz de bietul cioban! Chestie de bine-facere... În josul postscriptumului era numele întreg: „Dadiana Maxențian.“

Dadiana...

Numele era frumos, dar părea luat din romanele evului de mijloc. Însă cât de mult se potrivea cu chipul ei! O chema Dadiana, și așa și trebuia s'o cheme. Se mira chiar că nu știuse mai dinainte lucrul acesta. Cât de multă asemănare era între ovalul obrazului Dadianei și între numele ei... De ce oare la unele ființe, înimplarea se supune esteticeii și intră în liniile armoniei lor personale? Când o hotezase namă-sa, nu știa că fata o să crească așa de potrivită, de rotundă și de armonizată. Și vorba *rotundă* vine aici de bunăvoia ei; căci s'ar putea să se numească Dadiana o femeie uscată și unghiulară?

Se urcă în trăsura, cu scrisoarea în mână, și se duse până acasă, cu ea desfăcută pe genuchii.

Acasă îl aștepta Dumitru vătășelul cu masa pusă. Acest Dumitru devenise încetu cu încetu un fel de *nevoie* pentru Sub-prefect. Îl înțelegea într'o mulțime de lucruri și-l slujia cu îndemănare și cu bunăvoință.

Am spus că Sub-prefectul își avea moșioara, rămasă a de mătuse-sa, în cealaltă margine a Vlădenilor. Casa bătrânei o păstrase așa cum era, cu sofrageria ei goală, cu policioarea prin ziduri, cu scoarțele de țară întinse prin toate odăile; cu

mirosul deosebit al lucrurilor vechi și curate; cu sofaua cea de cit galben... Numai într'u odaie își puseser un pat de campanie, care se întindea și se strîngea după voie; niște rafturi albe de lemn în care își virise cărțile; o masă mare cu fel de fel de pipe și de unelte de vânătoare, și'n col... pace. Ba într'un unghi erau vre-o trei susanele, niște harabale de pușcă și de iatagan, găsite în casa bătranei, de la unchiu-său, și pușca lui. O adevărată cameră de soldat în lagăr.

Înainte de a se pune la masă, Sub-prefectul își luă o carte din rafturi, — obiceiul de student de a mânca cu ziarul alături. Dar în toate împrejurările vieții nu ne plac aceleași lucruri, — mai mult: nu ne plac aceleași mulțumiri. Întrând cu scrisoarea Dadianei în buzunar, lăsă jurnalele și se duse, printr'un fel de îndemn firesc, către un volum legal cu scoarțe cenușii de pânză. Turgheniei îl chema parcă către dansu, sub aripa caldă a geniului său senin, și cu acest vechi prieten mănca în pace, cufundându-se în simțirile aceluia ca într'ale sale proprii. Nu mai era la Vlădeni, ci la Francfort, în cofetăria fostului tenor *Spice-bubio*, iar Dadiana se asemăna întocmai cu iubita romancierului rus. Printr'o înlocuire ciudată și printr'o puternică aprindere a fantaziei, lumea de *acum* și lumea de *atunci* se amestecară așa de bine, încât topiră o atmosferă nouă din aerile vechi, în care Sub-prefectul se pierdu cu desăvârșire, mai cu seamă când, după masă, se întinse cu țigara în mână pe sulurile moale ale divanului...

(Va urma.)

Duiliu Zamfirescu.

— Sunteți gata?

S'ar înșela cine-va dac'ar crede că adversarii au dreptul de a ochi cât timp le-ar plăcea.

Châteauvillars fixează la un minut intervalul de timp în care adversarii audeptul să ochiască și să tragă după ce s'a dat comanda: "Foc!"

Or-ce combatant care ar trage după ce a trecut acest minut ar fi descalificat. Directorul luptei trebuie să avertizeze pe adversarii când a trecut acest timp.

CRIME — DELICTE — ACCIDENTE

București

Un tener israelit a căzut alaltăieri după prânz la societatea română de gimnastică așa de rău dupe o scară, încât și a rupt mâna dreaptă.

Ieri a fost foc la viaa d-lui Velicu Nedeleu din dosul călei Rahova, aproape de fabrica de chibrituri de la Cotroceni. Toată hrana și toată casa de locuit a d-lui Velicu au ars cu desăvârșire. Vântul fiind mare focul nu a putut fi localizat. Ast-fel s'au întins și asupra altor lucruri: au ars o mulțime de scânduri, o magazie, și dacă nu intervenea ajutoare focul să întindea departe și era să avem de înregistrat o mare nenorocire.

Jud. Prahova

Arbitrar și disprețul legilor a devenit ceva normal în comuna Breaza de Jos. La cea mai mică reclamațiune a arendașului acelor moșii, vestitul N. Schender, se a-restează locuitorii, se depun la închisoare fără nici o formă de mandat legal, în care să se expue cazul crimei, precum ordonă legea.

Sunt opt zile astăzi de când se țin la închisoare șapte locuitorii din aceea comună fără să se știe pentru ce, afară numai dacă culpa lor este că au vrut să își cosească livezile de fân reapingând pe hrăpitori și desarmând pe arendașii care voia a-i ucide după ce'i biciuise.

Femeile lor umblă pe drumuri cu copii pe piept fără să-i poată vedea, fără să le poată da premele necesare; pedepsiți ast-fel, mai rău ca cum ar fi ei cei mari criminali din lume.

Democratul, din care estragem rândurile de mal sus, nu găsește ca prim vinovat de cât chiar pe ministrul justiției care în-telege că a fi ministru este tot una cu a fi avocat.

Jud. Vlasca

Ieri a murit subit în Giurgiu mecanicul Strube, de la drumurile de fer.

DIVERSE

Ipnatism. — *Le Progrès de l'Aise* povestește că în orașul Saisson s'a produs un caz curios de ipnatism. Nu e vorba aici de o sugerare momentană, locală, motivată prin însăși prezența magnetisatorului; nu e un *subiect* adormit, care ascultă după comandă și care, deșteptat, nu și mai aduce aminte de nimic. Nu e mai mult de cât atât: e un exemplu de ipnatism întins, neîncetat, prelungit mult după somn și în afară de maestrul suggestionist, și ca să zicem așa indefinit. În câte-va cuvinte, iată faptul, a cărui autenticitate o garantează pomenitul ziar:

Acum vre o lună de zile, un flăcău este adormit, magnetizat de unul din amicii săi, în prezența mai multor persoane; după mai

multe experiențe obicnuite, magnetisatorul zice subiectului: — „Îți interzic să bei vin în timp de cinci-spre-zece zile! După aceea îți deșteaptă.”

A doua zi se oferă ténérului un pahar de vin, el îl ia în mână, dar de bêt nu poate bea; nu poate să-l ducă gură, și la cinci-spre-zece zile fu tot ast-fel. El bea foarte bine un pahar de apă, de bere; dar îl se părea că brațu'i nu putea să ție paharul cu vin. După ziua a cinci-spre-zecea putu să ducă fără anevoință paharul de vin la gură.

O demisie la gară — Câte o foare vieneză i se anunță din Orșova următorul incident în legătură cu călătoria prințului Coburg.

La 28 Iulie, 7 ore seara, sosind la gara de la Timișoara trenul în care era secretarul prințului, maiorul Meinrad de Laaba, cu o parte a personalului aceluia, veni pe peron colonelul și șeful statului major general al corpului al 7 de armată, însoțit de un maior din statul major și de comandantul pieții. Colonelul se informă în care cupeți era maiorul Laaba, apoi se apropie de acesta invitându-l să-l urmeze. Laaba, care era în haine civile se supuse și se duse cu cei trei ofițeri într'un birou al gărei. Aci zise colonelul către d. Laaba: "Sunt însărcinat să te invit, să ai să te înapoiezzi imediat la Viena, să ai să sub-scrii pe dată aci o petiție, prin care să renunți la rangul dumatil militar. Maiorul Laaba nu se opuse acestui invitațiu, deși îl cam surprinse. O petiție în acel sens era gata pe masă; el o subscrie; colonelul își luă adio zicând: "Îți mulțumesc, domnule maior, că ne-ai ferit de ne-plăceri."

Acest incident, ce s'a petrecut în câteva minute, cât a stat trenul în gară, a dat ocazie publicului să croiască cele mai ciudate combinațiuni. Din toate se vede, că colonelul era pregătit să silească pe maiorul Laaba să se înapoieze la Viena, de cum-va ar fi refuzat să subscrie acea demisiune.

MAINOU

Ministrul nostru de externe, d. Ferchide e nevoit să rămână încă câteva zile la Constantinopol.

Alaltăieri după amiază a murit în Constanța, lovit de un atac de apoplexie, d. George Crețeanu, prezident de secțiune la înalta curte de casație.

Măine rămășițele răposatului vor sosi în București și vor fi depuse în biserica Amzîi, iar Luni se va face înmormântarea.

Ieri, pe când vântul sufla cu violență, niște soldați de la manutanța armatei dând foc unui baltigar, mai multe clăi de fin și fabrica d-lui Les-sel din apropierea manutanței au scăpat ca prin minune de a nu fi re-duse în cenușe.

Directorul ministeriului de război a plecat azi-dimineață la Sinaia.

Ieri după amiază a fost foc în Cămpina. Se zice că ar fi ars și biserica St. Nicolae.

Municipalitatea din Cămpina a fost

asa de speriată de focul ce a izbucnit ieri acolo în cât a cerut ajutoare de pompieri și de la Ploești și de la București.

Nu cunoaștem încă bine pagubele ce a pricinuit incendiul.

În stațiunea Breaza s'a aprins ieri un vagon cu marfă, și-a ars de tot și marfa și vagonul.

Comisiunea de apel pentru dările către Stat și comună a judecat ieri vr'o patruzeci de apeluri și-a admis cea mai mare parte din ele. — ceeace d' vedește că cei mai mulți contribuabili au fost taxați ilegal.

Societatea de construcțiuni va fi amandată de primărie, pentru fie-care săptămână de întârziere în lucrările de captarea și aducerea apei în Capitală cu 7000 de lei.

D. profesor Măndreanu, de la școala normală de institutori din București, a tras în broșuri interesantul d-sale raport asupra școalelor normale din Germania, pe care l-a presintat d-lui ministru al instrucției publice la 25 Noembrie 1886.

Broșura aceasta merită să fie citită cu atenție.

D. maior dr. Fratoșiteanu s'a întors de la ambulanța pe care a condus-o în jud. Gorj.

Astăzi mare bal la băile Bughea. Vom da relații.

Suntem vestiți că zilele acestea s'a format un comitet compus din câteva persoane din Pitești și București spre a trimite la Lipsca pentru studiul filosofiei, pedagogiei și teologiei pe tinerul Constantin Mateescu, unul din cei mai buni studenți ai anului al 4-lea din facultatea de teologie de aci.

Planul în relief al județului Roman, lucrat de d. căpitan Boerescu, aflăm că s'a trimis expoziției cooperatorilor din Craiova.

Ni se spune că acest plan e lucrat cu o precizie rară și cu un talent deosebit.

Invetătorul comunei Poiana-de-Sus, plasa Bolintin, jud. Dâmbovița, ne face cunoscut că d. C. Georgescu, comerciant în Poiana-Lungă-de-Jos, a dăruit elevilor școalei d-sale cărți didactice, 15 caligrafii, și 20 de caete de scris; iar primarul (d. Al. D. Ionescu) comunei în care e școala a dăruit elevelor premiate stambă în valoare de 12 lei.

Cursurile școalei primare a societății pentru invet. poporului român, secția centrală, se încep la 15 Au-

gust; iar ale școalei normale la 1 Septembrie.

În școala normală a societății fiind anul acesta 9 burse vacante, se va ținea concurs pentru ocuparea lor la 1 Septembrie.

Pe lângă bursierii se primesc și solvenți, cari plătesc pe an 400 lei ca cheltueli de întreținere.

Inscrierile se fac, pentru școala primară, până la 15 August; iar pentru aspiranți la burse sau ca solvenți de la 20 până la 30 August inclusiv în localul societății (Curtea bisericeii Sf. Ecaterina).

În Giurgiu a fost ieri o căldură ne mai pomenită (39°C. la umbră). mai mare chiar decât căldura de alaltăieri din București:

Așteptăm relații patologice.

Ieri a ploat în câte-va părți ale țării; abundent însă n'a ploat decât la Broșteni, torențial la Drănceni.

Furtună a fost la Buhuși, la Calărași, la Dorohoi, la Hârlău, la Mamonița, la Moinești, la Neamțu, la Obedița, la Pașcani, și la T. Frumos.

Grindină a căzut la Codăești, la Moinești, la Fălticeni, și la Vaslui.

Ultime Depeși Telegrafice ALE ROMÂNIEI LIBERE.

Pesta, 19 August.

Pester Lloyd, într'un articol oficios, blamează într'un mod energetic pe principele de Coburg.

Ziarul ungar conchide că dacă principele Ferdinand nu și va modifica îndată atitudinea, domnia sa în Bulgaria nu va număra ani, nici chiar luni, ci câte-va săptămâni.

(Agence Libre).

ARTE — TEATRE

* Grădina Dacia. — Astăzi, Sâmbătă 8 August, noua trupă romană sub direcțiunea d-lui A. L. Bobescu, director de scenă d. P. S. Alexandrescu (mare reprezentațiune extraordinară dată în beneficiul d-lui Al. Gh. Radulescu); se va reprezenta piesa *Setea de aur*, dramă-comedie cu cântece în 4 acte, traducție. — Inceputul la 9 ore precis.

Duminea se va reprezenta pentru prima oară națională piesa *Mihai viteazul*, melo-dramă națională în 5 acte de d. Pelimon.

* Grădina Liedertafel (Stavri). Sâmbătă 7 August; mare reprezentațiune high-liffe dată de trupa franceză sub direcțiunea d-lui Claudius; se va reprezenta piesa *Le grand Mongol*, operă-bufă în 3 acte și 4 tablouri. Musica d'Audran. D-șoara Guyot va apare în rolul Irma. — Inceputul la 9 ore precis.

! MARE SUCCES !

În curând va apare de sub presa tipografiei Curții Regale interesantul roman:

NOTRE DAME DIN PARIS
DE
VICTOR HUGO
Uvrăgiul va fi în două volume, tipărite pe hârtie de lux.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar în editura librăriei *Frații Șarava* din Iași:

CERCETĂRI LITERARE

scrise de d. Aron Densusianu. — În Capitală se află de vânzare la librării Sococ și Alcalay, cu prețul de 5 lei.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la toate librăriile:

NOUL CODICE JUDICIAR pe prețul de 2 lei și al său **Supliment** care cuprinde mai multe legiuiri pe prețul de 1 leu, osebit **Legea** recrutării și noul **Codice de legi**, de A. P. Ciocanely.

Liceul S-tu Gheorghe

Direcțiunea liceului S-tu Gheorghe are onoare de a aduce la cunoștința părinților că cursurile pentru anul școlar 1887/88 vor începe la 1 Septembrie. Cursul liceal va fi complet deoarece se va adăuga și clasa VII. Cursurile se vor preda, ca și până acum, în propriul său local de către profesorii bine cunoscuți ai liceului. — Se primește trei categorii de elevi: interni, semi-interni și externi; numărul lor este limitat pentru fie-care clasă. Inscruerile se pot face chiar de acum. — Condițiunile de admisiune și de plată se pot vedea în prospectul liceului care se trimite ori-cărei persoane după cerere adresată direcțiunei liceului S-tu Gheorghe, 138 Calea Victoriei, București.

Dr. N. Drăgulănescu

s'a întors în capitală și dă consultațiuni de la 1—4 p. m.

— București, str. Rotarilor Nr. 8 bis. —

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drancea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tutulor altor vinuri. — 15 fr. vadra și

ALB DE DRAGAȘANI
din recolta anului 1883. — 15 fr. vadra la

PAUN POPESCU & Comp.
18, STRADA LIPSCANI, 18.

CASA DE SCHIMB

C. STERIU & Comp.

No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19.

Pe ziua de 21 (Iulie) ora 10, 1887.

	Cump.	Vend.
50% Imprumutul Comunal 1883	77 1/2	77 1/2
50% " " " " 1884	—	—
50% Scrisuri Financiare urbane.	87 1/2	87 1/2
50% " " " " " " " "	95	95 1/2
70% " " " " " " " "	103 1/2	103 1/2
50% " " " " " " " "	89 1/2	90
70% " " " " " " " "	104 1/2	105 1/2
50% Rentă română perpetuă.	90 1/2	92
50% " " " " " " " "	94 1/2	95 1/2
60% Oblig. de Stat conv. Rurale.	89 1/2	89 1/2
70% " " " " " " " "	—	—
70% Imprumutul Stern 1864	—	—
80% " " " " " " " "	78	78 1/2
50% Scris. fonc. Urbane de Iași	—	—
60% Imprum. Com. de Iași Asphalt	—	—
Oblig. Casei Pensiu. (nom. 300)	211	215
Impr. cu prime orașul București.	35	36
Acțiuni Construcțiuni.	—	—
" Națională	—	—
" Dacia-România	—	—
" Banca Națională	—	—
" Banca României	—	—
" Fabrica de Hârtie	—	—
Fiorini Valuta Austriacă.	2.02	2.03
Mărci Germane	1.24	1.25
Bilete Franceze	100	100 1/2
" Englese	25	25 1/2
Ruble Rusești	2.20	2.25
Aur contra Argint	141	141 1/2
Napoleon contra aur.	20.12	20.16
NB. Cursul de mai sus este în monedă de aur scoțit după cursul fiscalul.		
Adresa pentru telegrame: STERIU.		

FOIȚA ROMÂNIEI LIBERE

— 8 August 1887 — 56

EDGARD MONTEIL

STUDII OMENESCI

BABYLONIA

(Urmare).

— Oh! știu prea bine ce să crez; duci o viață prea largă, d-șoară. Vei prea bine că o femeie își poate face cinci-zece sau o sută de mii de franci pe an când își scontează frumusețea; e anevioie însă a trece peste această sumă, de joc! atunci cu ne-stăruință omenească; știu că ai o avere personală, de vreme ce am fost amestecat în afacerile de unde ai format-o; mărturiseste însă că venitul nu îți ajunge, că poți calcula de pe acum că în cutare an nu vei avea cu ce trăi, dacă nu vei pune un frîu cheltuelilor, sau dacă nu vei mări venitul; și încă va mai trebui să adaogi că frumusețea te va părăsi dintr'o zi într'alta, căci frumusețea albe se topește repede.

— Totdeauna am constatat că ești puțin căm' insolent, domnule.

— Oh, nu te supără, scumpă d-șoară; te rog nu te supăra. Aș fi măhnit să vă a-duc vr'o supărare, dar vorbim despre afaceri, și în acest caz... Ceea ce veți cheltui cu stabilirea ruletei, n'are să fie lucru mare

Va trebui însă, e adevărat, să constituim o bancă de o sută de mii de franci, aceasta e un capital de care ne atingem numai ca să-l mărîm.

— Trebuie să îți dai d-tale, domnule? — Da; dar nu va ieși din casa d-tale, scumpă d-șoară. Singura cheltuelială ce vom face fără nici o compensare va fi cu rufăria și hainele mele, ca să mă pot prezenta la d-ta, și să apar în prima seară de joc în frac și cravată albă.

— Explică-mi mai pe larg ce am de făcut.

— D-ta, scumpă d-șoară, nu te vei ocupa de nimic; — amicul meu Stanislas Skarga m'a spus că vom putea dispune de unele din saloanele d-je.

— Am trei pe care le pot face și transformă după voință.

— Tocmai aceasta și trebuie, zise Protopopescu. În cel d'întîi vei primi și va fi conversație; în al doilea, și crez că este cel mai mare...

— Da, este cel mai mare.

— În cel mai mare, prin urmare, vom instala ruleta, iar în al treilea mese de joc pentru amatori de cărți. Asta e tot; cât pentru rest, lasă pe mine.

— Și mi făgăduiești câștig sigur?

— Foarte sigure, și mari, foarte mari, d-șoară.

— Ți voi da răspunsul mâine. Stanislas

vei veni tu mâine la mire să îți dai răspunsul.

Tatiana Karpofna voia să consulte pe prefectul poliției; se și duse la densus.

— Vreau să instalez în otelul meu, zise ea acestuia, o mică ruletă de familie; se poate?

— Din contră, este oprit, răspunde prefectul; dar dacă nu veți face mai mult sgomot cu ruleta d-tale, decât se face cu un alt joc pe care l'știu în Paris; dacă, anume, casa d-tale nu iese la iveală prin vr'un sinistru, ne vom preface că nu știm nimic. Numai, alegeți lumea, primește numai oameni bogăți; fără aceste condiții nu garantez că voi putea să te las în pace.

Spune-mi încă de ce aduci în casa d-tale acest instrument de corupțiune și de nebulie? N'ai nevoie de densus ca să atragă lumea.

— Mi s'a spus că cu modul acesta se poate găștiga foarte mulți bani.

— Vrei să întrebuițezi acest mijloc ca să te tăvălești pe aur. O să reușești, dar, trebuie s'o spun, nu îți pot aduce complimentele mele. Prefer să spun numai că frumusețea d-tale este din ce în ce mai ideală.

Când eși din cabinetul prefectului de poliție, Tatiana Karpofna era hotărâtă să urmeze sfatul lui Protopopescu, și dacă vr'o dată prefectul i-ar fi interzis d'a ține o ruletă ea o va suprima, ș'atăta tot. O singură idee o mai ținea în loc, și și zicea:

— Dacă o fi una sau mai multe în Paris, a mea reuși-va să mi aducă atât cât Protopopescu crede?

Dar de ce să nu încerce? Ah! dacă ar fi riscat printr'aceasta un proces, închisoa-

rea, sau altceva, n'ar fi înfruntat desigur asemenea pericole, și încă n'ar fi voit să se expună la expulsiune, căci nu voia să părăsească Franța, și nici Parisul, care îi plăcea și unde putea întâlni pe căpitanul Junon. În realitate însă se expunea numai la o observațiune a prefectului poliției, amicul său, la un ordin d'a suprima jocul, deci n'avea de ce să mai stea la îndoială.

Adoua zi dete lui Stanislas Scarga trei sute de franci, spundu-i să nu le dea lui Protopopescu, ci să-i cumpere rufe și hainele de care va avea nevoie.

Cinci zile în urmă, vèzu intrând la densus un bărbat, având aerul ténér încă, cu părul tuns, cu fața galbenă, și cu ochelarii albaștrii.

— Nu mă recunoști? întrebă acest om.

— Nu domnule.

— De aceea nici n'am voit să fiu anunțat, scumpă mea d-șoară.

— Ah! ești Protopopescu; transformarea e completă.

— Am venit, zise Românul, cu un fabricant de mobile, și, dacă vei bine-voi, ne vom consulta acum asupra aranjării salo-nului de joc. Am în cap niște invențiuni pe care le vei aproba de sigur.

— Comandă, domnule, zise Tatiana, salo-nul este al d-tale. Recunosc că ideile nu îți lipsesc.

Protopopescu scoase mobilele și îmbracă odaia cu catifea verde, pe margine cu ga-loane aurite; perdelele fură înlocuite cu altele la fel cu tapetul. De jur împrejur se așezară divanuri în amfiteatru destul de ridicare ca să poată cel de pe dênsele să observe jocul. În fine niște taburele aș-

teptau pe jucători în jurul mesei de joc. Numai pentru cruzier era un fotoliu în mijlocul anui spațiu îngrădit c'o grilă. Pe când se executau aceste lucruri, Tatiana primi vizita d-lui MacIife.

— Am venit să vă întreb, îi zise el, dacă mi dați voie să trimit lucrătorii de la pompele funebre, ca să reguleze cele necesare mâine.

— Așa dar sunt serioase propunerile d-voastră? mărturisesc că până acum le luam ca o glumă.

— Nu glumiam.

— Atât mai rău, răspunde Tatiana, căci grozav de urât trebuie să fie într'un coșciug.

— Trebuie să dea omului emoțiuni puternice.

— Oh! sunt altele mai puternice și mai bune.

— Cunosc pe celelalte, dar nu cunosc pe acestea.

— Poate că nu cunoști încă pe toate celelalte.

— Mă iartă.

— Dă-mi brațul, domnule, zise Tatiana. Și l' duse în Orientul ei.

(Va urma).

